

Motion till riksdagen 2009/10:Sf5

av **Bodil Ceballos (mp)**
med anledning av prop. 2009/10:31

Genomförande av skyddsgrundsdirektivet och asylprocedurdirektivet

1 Innehållsförteckning

2	Förslag till riksdagsbeslut	2
3	Skyddsgrunds- och asylprocedurdirektiven	3
3.1	Uppdelningen i skyddsgrunder.....	3
3.2	Flyktingdefinitionen.....	4
3.3	Barns flyktingstatus.....	4
3.4	Uteslutningsgrunderna	5
3.5	Beviljande av flyktingstatus och skyddsbehövandestatus	5
3.6	Upphörande av att vara flykting eller skyddsbehövande.....	6
3.7	The benefit of the doubt	6
3.8	Internationellt skyddsbehov "sur place"	6
3.9	Uppehållstillstånd för familjemedlemmar	6
3.10	Skydd mot utvisning – non-refoulement	7
3.11	Resedokument.....	8
3.12	Tillträde till arbetsmarknaden samt hälso- och sjukvård	8
3.13	Underåriga utan medföljande vuxen	8
3.14	Rätt till fri rörlighet	9
3.15	Översättning av handlingar	9
3.16	Biträden.....	9
3.17	UNHCR:s roll	10
3.18	Insamling av uppgifter om enskilda ärenden.....	10
3.19	Säkra länder och internt skydd	10
3.20	Dublinärenden.....	11
3.21	Förfarandet vid överklagande.....	11
3.22	Ärenden med säkerhetsaspekter	11
3.23	Möjlighet att bevilja tidsbegränsat uppehållstillstånd enligt lagen om särskild utlänningskontroll.....	11

Fel! Okänt namn på

2 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att inte göra en uppdelning av skyddsbehövande i två kategorier.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att upphäva 5 kap. 25 § utlänningslagen.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om flyktingdefinitionen.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda barns egna asylskäl.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om uteslutningsgrunderna.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om grunder för upphörande av att vara flykting eller skyddsbehövande.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över praxis gällande principen om tvivelsmålets fördel (the benefit of the doubt).
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lagreglera "sur place"-principen.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om möjligheten att söka uppehållstillstånd i Sverige även för anhöriga som är före detta asylsökande.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om principen om non-refoulement.
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om främlingspass.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om gömdas rätt till hälso- och sjukvård.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att författningsreglera artikel 30.6.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utbilda offentliga biträden med barnkompetens.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avskaffa diskrimineringen av utlänningar i regeringsformens andra kapitel.
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att översätta handlingar.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om biträden.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att lagfästa UNHCR:s roll.

Fel! Okänt namn på

19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att klargöra att uppgifter om att en person är asylsökande inte i några sammanhang får lämnas ut.
20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om landinformation.
21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om utvisningar till "failed states".
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det bör vara individens val av land som ska avgöra var asylansökan prövas.
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förfarandet vid överklagande.
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ärenden med säkerhetsaspekter.
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tidsbegränsade uppehållstillstånd.

3 Skyddsgrunds- och asylprocedurdirektiven

De aktuella direktiven skulle för länge sedan ha införts i svensk rätt, men oavsett om de införts eller ej ska de beaktas eftersom EG-direktiv enligt EG-praxis gäller rakt av om medlemsländerna inte infört alla bestämmelser i den nationella lagstiftningen från den dag direktiven så stadgar. Direktiven är överordnade utlänningslagen (UtlL). I vissa fall är ordalydelsen i direktiven förmånligare för den enskilda än vad som är fallet i svensk rätt och torde därför i många fall ha lett till en mindre strikt bedömning av skyddsbehoven än de vi sett de senaste åren. Utredningen och regeringen finner dock att svensk praxis inte strider mot direktiven. Utan att göra en jämförelse med övriga länders praxis är detta dock svårt att uttala sig om.

3.1 Uppdelningen i skyddsgrunder

Miljöpartiet ställer sig positivt till att regeringen inte väljer att helt ta bort de människor som nu hamnar i gruppen övriga skyddsbehövande i syfte att lägga sig på direktivets lägsta möjliga nivå. Vi är dock oroliga för att denna nya uppdelning kommer att leda till att det blir lättare att helt ta bort gruppen övriga skyddsbehövande vid en framtida totalharmonisering. I dagsläget utgör de övriga skyddsbehövande den största gruppen flyktingar i Sverige. Många kommer hit på flykt från inre väpnade konflikter. Det behövs regler för att skydda denna grupp människor.

Uppdelningen gör det också lättare att bevilja de olika kategorierna skilda rättigheter i Sverige, vilket vi redan sett när det gäller anhörigutredningens förslag på krav för att ta hit anhöriga där endast de som får stanna från kategori 1 och 2 föreslås få rätt att ta hit sina anhöriga, medan kategori 3 i det

Fel! Okänt namn på

fallet först ska ha skaffat både tillräckligt välbetalt jobb och tillräckligt stor bostad för att få samma möjlighet att återförenas med familjen. För kategori 3 kommer regeringen att ha kvar ett bemyndigande att meddela föreskrifter om att uppehållstillstånd inte får beviljas, medan kategori 2 slipper denna begränsning framöver.

Miljöpartiet anser att det inte ska göras en uppdelning i alternativt skyddsbehövande och övriga skyddsbehövande utan att de alla ska ingå under alternativt skyddsbehövande. Eftersom det är minimiregler vi antar ger direktivet denna möjlighet. Miljöpartiet anser att alla skyddsbehövande ska ha rätt att ta hit sina anhöriga och att inga skillnader ska göras mellan dessa båda grupper.

Som en konsekvens av att vi anser att båda kategorierna ska benämnas alternativt skyddsbehövande kan regeringsbemyndigandet i 5 kap. 25 § UtlL upphöra att gälla.

3.2 Flyktingdefinitionen

Regeringen föreslår en ändring av 4 kap. 1 § andra stycket UtlL. Denna är i sig bra och uppfyller direktivets krav på att vara framåtsträvande. Det är dock svårt att förstå varför den tidigare ordalydelsen *utsatts* tas bort. ”Om en sökande tidigare varit utsatt för förföljelse är det en omständighet som talar för att risk för förföljelse alltjämt föreligger.”¹ Detta menar regeringen framgår av förarbeten och prejudikat, och ingen ändring av lagen anses därför vara nödvändig. Kritik har dock framkommit från flyktingadvokater att förarbeten och prejudikat ej tillämpas på ett tillfredsställande sätt. Vi anser, i likhet med Kammarrätten i Stockholm, att ordalydelsen i paragrafen bör vara *utlänningsen utsatts för eller riskerar att utsättas för*. En ändrad ordalydelse kan få till följd att fler människor som har rätt till asyl faktiskt också beviljas asyl. Detta är något Miljöpartiet är mycket positivt till med tanke på att Sverige enligt utredningen i dagsläget beviljar färre människor asyl än många andra länder i Europa. Både utredningen och regeringen kommer dock fram till att ordalydelsen, i detta hänseende, är tillräcklig för att följa internationell praxis. Dock görs inga jämförelser med tolkningen i andra länder, vilket gör det svårt att avgöra om detta verkligen stämmer. Även UNHCR anser att artikel 4.4 i skyddsgrundsdirektivet bör författningsregleras.²

3.3 Barns flyktingstatus

När det gäller frågan om barns flyktingstatus anger Barnombudsmannen, Rädda Barnens riksförbund, Caritas, Rådgivningsbyrån för asylsökande och flyktingar, Amnesty International – svenska sektionen, Unicef Sverige och Tjänstemännens Centralorganisation att regeringens förslag inte är tillräcklig

¹ Prop. 2009/10:31 s. 101.

² Prop. 2009/10:31 s. 126.

utsträckning beaktar barns särskilda asylskäl. Ett flertal av dessa anser att regeringen bör tillsätta en utredning för att analysera vad som är barnspecifik förföljelse och införa en bestämmelse i utlänningslagen om barns egna asylskäl.³ Regeringen menar att ”utgångspunkten i den svenska asylprocessen är att barn som söker asyl i Sverige ska få sin ansökan prövad i en process där deras röst hörs och där hänsyn tas till deras behov.”⁴ Den s.k. portalbestämelsen om barns bästa ska alltid beaktas. Regeringen hänvisar även till ett antal åtgärder som har vidtagits för asylsökande barn. Bland annat har Migrationsverket fått i uppdrag att säkerställa att särskild barnkompetens finns att tillgå. Regeringen menar att detta är tillräckligt och att ytterligare åtgärder för barns asylskäl inte behöver vidtas.⁵ Denna barnkompetens finns dock inte överallt. I SOU 2009:56 *Den nya migrationsprocessen* framkommer kritik från bl.a. Barnombudsmannen och referensgruppen om att barnets rätt att bli hörd inte tas på tillräckligt stort allvar. Utredaren anser att kritiken som framkommit är viktig och bör beaktas och att frågan om barns särskilda asylskäl bör uppmärksammas fortsättningsvis.⁶ Miljöpartiet välkomnar en sådan utredning.

3.4 Uteslutningsgrunderna

Eftersom det aldrig tidigare funnits bestämmelser om vem som inte kan beviljas asyl är det svårt att överblicka vilka konsekvenser sådana bestämmelser kan få. Det handlar helt om hur tolkningen blir framöver och om man i asylbedömningarna börjar med att gå igenom uteslutningsgrunderna innan man tittar på skyddsskäl eller tvärtom. Miljöpartiet menar att det är viktigt att följa denna fråga noga och att regeringen vid behov ska återkomma med förslag.

3.5 Beviljande av flyktingstatus och skyddsbehövandestatus

Vi anser att det är positivt att en flyktingstatusförklaring kommer att ske automatiskt och inte som i dagsläget att flyktingen måste ansöka om det. Detta innebär förhoppningsvis att fler människor kommer att få rätt till de sociala förmåner som följer av flyktingkapet utan att genomgå långa rättsliga processer mot Försäkringskassan.

Precis som med flyktingstatusförklaringen ovan anser Miljöpartiet att det är bra att alternativ skyddsstatusförklaring sker med automatik.

³ Prop. 2009/10:31 s. 99.

⁴ Prop. 2009/10:31 s. 103.

⁵ Prop. 2009/10:31 s. 103–104.

⁶ SOU 2009:56 s. 378–380.

Fel! Okänt namn

3.6 Upphörande av att vara flykting eller skyddsbehövande

Miljöpartiet anser att det ska framgå av lagtexten att *djupgående och bestående förändringar i utlänningens hemland* kan medföra att en person upphör att vara flykting. Detta är den rekommendation som UNHCR gör. Regeringen har dock valt formuleringen *väsentliga och bestående förändringar*. Detta bör ändras. Formuleringen bör även ändras på samma sätt när bedömning görs av huruvida en person upphör att vara skyddsbehövande.

Det är i dagsläget svårt att förstå vad flyktingskapets upphörande rent praktiskt kommer att innebära för de individer det handlar om. Miljöpartiet anser att det är viktigt att följa utvecklingen även på detta område och att regeringen vid behov ska återkomma med förslag.

3.7 The benefit of the doubt

Principen om tvivelsmålets fördel (the benefit of the doubt) är bra. Problemet är dock att många av de kriterier som ska vara uppfyllda för att principen ska kunna tillämpas tolkas alltför snävt. I svensk praxis ställs mycket höga krav för att den sökande ska anses medverka till att fastställa sin identitet och framlägga relevanta faktorer och för att den sökandes allmänna trovärdighet ska anses vara fastlagd. Miljöpartiet anser att denna praxis bör ses över.

3.8 Internationellt skyddsbehov ”sur place”

Hovrätten för Västra Sverige, Länsrätten i Stockholms län, Migrationsverket och UNHCR anser att en författningsreglering av artikel 5 i skyddsgrundsdirektivet bör övervägas. UNHCR har redan en liknande bestämmelse i sin handbok. Miljöpartiet anser, i likhet med Kammarrätten i Stockholm, att det bör ske en författningsreglering. Regeringen menar att denna princip redan tillämpas i svensk rätt och att det framgår av propositionen. Av erfarenhet har vi dock lärt oss att trots att skrivningar finns med i en proposition leder detta inte alltid till att de tillämpas. Lagstiftaren har vid upprepade tillfällen påstått vara otydlig, och det är i detta fall därför bättre att vara extra tydlig och föra in en bestämmelse om ”sur place”-artikeln i författningen.

3.9 Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

Enligt artikel 23.1 i skyddsgrundsdirektivet ska ”medlemsstaterna se till att familjen hålls samlad”. Regeringen väljer här att lägga sig på en miniminivå genom att inte införa förändringar i lagstiftningen.

Anhörigkommittén anförde i betänkandet Vår anhöriginvandring – Delbetänkande av Anhörigkommittén SOU 2002:13 ett flertal förslag som ännu inte är genomförda. I likhet med kommittén anser vi att det ska finnas en rätt för

en sökande som varit gift eller sambo i minst sex månader att få sin sak prövad i Sverige, och inte som nu vara krav på behandling från hemlandet eller utlandet. Länsrätten i Stockholms län uttalar i propositionen även de att ”rätten till uppehållstillstånd för make eller sambo och ogifta barn ... bör gälla utan hinder av huvudregeln att uppehållstillstånd ska vara ordnat före inresan.”⁷ I dagsläget uppställs ett krav på ansökan från hemlandet in absurdum och skapar gigantiska problem för den sökande. Detta bidrar inte heller till att hålla ihop familjer.

Upphållstillstånd ska ha erhållits före inresa i landet. Den undantagsregel som gäller att i vissa fall frångå kravet på ansökan från hemlandet gäller, enligt Migrationsverket, inte dem som tidigare ansökt om asyl här i landet, även om stöd för denna ståndpunkt inte står att finna i vare sig lagtext eller praxis.

Miljöpartiet anser att det ska vara möjligt att ansöka om uppehållstillstånd i Sverige i de fall en person är gift eller sambo med en person i Sverige och att undantagsreglerna i befintlig lagstiftning ska omfatta även före detta asylsökande.

3.10 Skydd mot utvisning – non-refoulement

Enligt artikel 21 i skyddsgrundsdirektivet måste Sverige respektera principen om non-refoulement. Detta görs bl.a. i skyddsreglerna i 12 kap. 1–3 §§ UtL. Regler om verkställighetshinder återfinns också i utlänningslagens 12:e kapitel. Dessa har dock vissa brister.

Miljöpartiet anser inte att det är rimligt att de sökande inte har möjlighet att överklaga beslut om avslag från Migrationsverket efter att en prövning har gjorts på någon av de mer omfattande grunder som tas upp i 12 kap. 18 § UtL, bl.a. medicinska hinder. Vidare anser vi att det är orimligt att den sökande inte har möjlighet att överklaga beslut från Migrationsverket om att ingen prövning ska ske enligt 12 kap. 18 § UtL. Beslut av verket som grundas på 12 kap. 19 § UtL kan den sökande överklaga till domstolarna. Prövningar enligt detta lagrum sker dock enbart då de nya omständigheter som anförs handlar om den sökandes skyddsskäl som finns stadgade i 12 kap. 1–3 §§ UtL. De mer omfattande nya omständigheter som ställs upp i 12 kap. 18 § bör även finnas i 12 kap. 19 §, och vi föreslår att en lagändring sker. Det är, med tanke på att vi lever i en rättsstat, inte förenligt att Migrationsverket har den makt som utgår från 12 kap. 18 § utan att det finns en möjlighet att överklaga verkets beslut. Vidare bör även ett tillägg göras i de båda paragraferna som lyder ”nya eller tidigare anförda förvärrade omständigheter”. Det faktum att det i dagsläget inte går att pröva om verkställighetshinder föreligger på grund av förvärrade tidigare anförda omständigheter är oacceptabelt.

Vidare anser Miljöpartiet att tillämpningen av verkställighetshindersgrunden medicinska hinder inte tillämpas på det sätt som var lagstiftarens mening.

⁷ Prop. 2009/10:31 s. 144.

Fel! Okänt namn på

Själva hinderprövningen ska inte bestå i att avgöra huruvida personen i fråga är tillräckligt stark för att överleva en transport från Sverige utan även i möjligheterna för denna person att sedan klara sig i utvisningslandet. Sverige har ett ansvar för de människor vi avvisar eller utvisar från landet. Detta är den vedertagna principen om non-refoulement ett stöd för. Vad är skillnaden mellan att utvisa en person till ett land där denna riskerar dödsstraff eller annan inhuman behandling och att utvisa en sjuk människa utan möjlighet att erhålla adekvat vård?

3.11 Resedokument

Regeringen lägger sig här på en miniminivå. Av direktivet framgår det att främlingspass ska kunna utfärdas *åtminstone* i fall där det uppstår allvarliga humanitära skäl, artikel 25.2 i skyddsgrundsdirektivet. Regeringen har i sitt förslag valt att tolka artikeln på det sätt att främlingspass ska kunna utfärdas om det uppstår *allvarliga humanitära skäl*. Vi ser ingen anledning till denna snäva tolkning.

Miljöpartiet anser att människor vid behov ska kunna erhålla främlingspass om de har gjort sin identitet någorlunda trolig. En möjlighet att erhålla ett tillfälligt främlingspass med förbehåll om att inkomma med ytterligare uppgifter bör även undersökas.

3.12 Tillträde till arbetsmarknaden samt hälso- och sjukvård

Det är i dessa fall bra att regeringen inte väljer att använda sig av minimireglerna och bortser från möjligheterna att begränsa tillträdet till arbetsmarknaden och tillgången till hälso- och sjukvård för alternativt skyddsbehövande. Miljöpartiet anser att även gömda ska ha samma rätt till hälso- och sjukvård som andra människor.

3.13 Underåriga utan medföljande vuxen

Amnesty International och Unicef m.fl. anser att det bör övervägas huruvida utbildning för personer som arbetar med ensamkommande barn bör vara författningsreglerat eller ej. Miljöpartiet anser att detta bör vara författningsreglerat i enlighet med artikel 30.6 i skyddsgrundsdirektivet. Som nämnts ovan har Migrationsverket inte lyckats med att alltid tillhandahålla personal med speciell barnkompetens. Regeringen menar att det är en grundläggande förutsättning att varje myndighet ska vara kompetent för sitt ansvarsområde och att det av regleringsbrevet till Migrationsverket framgår att ändamålsenlig kom-

petens om barn ska finnas bl.a. inom verksamhetsområdet asyl.⁸ Uppenbarligen har detta inte varit tillräckligt. Det är märkligt att regeringen i detta fall nöjer sig med att konstatera att varje myndighet ska vara kompetent för sitt ansvarsområde. För att skyddsgrundsdirektivet ska bli implementerat på ett tillfredsställande sätt bör artikel 30.6 författningsregleras. Initiativ bör även tas till att offentliga biträden utbildas med barnkompetens. Det är inte Migrationsverket som ska ansvara för dessa utbildningar.

3.14 Rätt till fri rörlighet

På s. 166 i propositionen står det att rätten till fri rörlighet får inskränkas men att det då ska vara godtagbart i ett demokratiskt samhälle. Detta stämmer inte när det gäller utlänningar. Miljöpartiet har under ett flertal år lagt fram förslag om att ändra denna diskriminering i RF:s andra kapitel. Senaste gången hänvisades frågan till Grundlagsberedningen som dock inte hanterade den. Vid en korsläsning av 2 kap. RF framkommer det att begränsningar av utlänningars rättigheter inte behöver vara godtagbara i ett demokratiskt samhälle och inte behöver stå i proportion till nyttan med bestämmelsen.

Att denna diskriminering är möjlig är enligt vårt förmenande ytterst allvarligt och absolut inte godtagbart i ett demokratiskt samhälle. Vi uppmanar därför regeringen återigen att snarast återkomma med förslag på en ändring av denna diskriminerande grundlagsbestämmelse.

3.15 Översättning av handlingar

Advokatsamfundet och Röda Korset föreslår att handlingar ska översättas. Det är långt ifrån alltid som det fungerar tillfredsställande i dagsläget. Många gånger används tolk (av skiftande kvalitet) för att läsa upp juridiska, krångliga beslut etc. För en flykting är det viktigt att kunna få ta ställning till handlingarna på ett språk som denne begriper i lugn och ro. Flyktingen har sällan råd att låta översätta handlingar till svenska, och Migrationsverket låter inte översätta alla handlingar.

Miljöpartiet anser att handlingar ska tillhandahållas den sökande på ett språk som denne behärskar.

3.16 Biträden

Vi anser att ett offentligt biträde ska finnas tillgängligt för den sökande under hela asylprocessen. Detta ska inte vara beroende av den sökandes möjlighet att betala för ett offentligt biträde.

⁸ Prop. 2009/10:31 s. 164–165.

Fel! Okänt namn

3.17 UNHCR:s roll

Under arbetet med den nya utlänningslagen menade lagstiftaren att UNHCR:s rekommendationer och riktlinjer skulle följas. Det har dock visat sig att domstolarna anser att de inte behöver följas eftersom de inte utgör svensk lag. Detta har diskuterats livligt under de senare åren i riksdagen. Med grund i svensk praxis där vi enbart följer svensk lag är det därför viktigt att i lagtext förtydliga att UNHCR ska spela en roll i svensk asylrätt. Det har hittills inte räckt att få in detta i förarbetena. Miljöpartiet förordar att en uttrycklig regel som motsvarar direktivets bestämmelse införs i lagtexten.

3.18 Insamling av uppgifter om enskilda ärenden

Uppgifter om att en person har lämnat in en asylansökan får inte i något sammanhang lämnas ut. Det är inte godtagbart att utländska diplomater kommer till förvaren för att identifiera personer, och polisen ska inte ta asylsökande med till deras ambassader för att fixa pass etc. vid ett avslagsbeslut. Allt detta röjer att det är en asylsökande oavsett om själva handlingarna visas upp eller ej. Sveriges Advokatsamfund förordar att det klargörs att uppgifter om att en person har lämnat in en asylansökan inte i något fall får lämnas ut. Miljöpartiet instämmer i detta och menar att ett sådant förfarande, oavsett på vilket sätt det i hanteringen framkommer att det handlar om en asylsökande, är att betrakta som nya flyktingskäl "sur place".

3.19 Säkra länder och internt skydd

Miljöpartiet menar att det är viktigare att myndigheterna i landinformationen använder sig av artikel 8.2b i asylprocedursdirektivet om den mest aktuella och exakta bevisning som går att finna, framför att man upprättar listor på säkra länder. I dagsläget anses länder säkra att skicka flyktingar till trots att de enligt index för "failed states" knappast har kapacitet att skydda sin egen befolkning. Det är bra att regeringen är tydlig i propositionen om att det inte är rimligt att hänvisa till ett internt flyktalternativ om det i praktiken inte kan utnyttjas⁹. Det är rimligt att inte heller skicka människor tillbaka till länder som inte klarar av att ge dem skydd mot förföljelse från den egna statsapparaten eller enskilda.

Det är bra att regeringen inte lägger sig på den lägsta nivån utan anser att artikel 8.3 i skyddsgrundsdirektivet inte ska tillämpas.

⁹ Prop. 2009/10:31 s. 136.

3.20 Dublinärenden

Miljöpartiet anser att den sökande själv ska få välja i vilket land han eller hon vill söka asyl. Vi anser inte att Sverige bör använda Dublinkonventionen som ett skäl till att inte pröva en ansökan. Det bör i stället vara det land som är individens slutliga mål som ska pröva asylansökan. Direktivet anger inte något förbud mot att en medlemsstat prövar en asylansökan, trots att den sökande tidigare lämnat in en asylansökan i en annan medlemsstat, utan anger endast ett undantag till när medlemsstaten inte behöver pröva en ansökan om asyl.

3.21 Förfarandet vid överklagande

I likhet med vad som anförts ovan under rubriken Skydd mot utvisning – non-refoulement, anser Miljöpartiet att de beslut som fattas enligt 12 kap. 18–19 §§ UtlL ska kunna överklagas. De hinder mot verkställighet som återfinns i denna paragraf ska även kunna åberopas av de sökande och inte, som situationen är i dagsläget, enbart av Migrationsverket. Även tidigare anförda förvärrade omständigheter ska enligt 12 kap. 18–19 §§ UtlL bli föremål för verkställighetshindersprövning. Beslut enligt dessa lagrum fattade till den sökandes nackdel ska kunna överklagas.

3.22 Ärenden med säkerhetsaspekter

Miljöpartiet anser i princip att alla ärenden ska avgöras i domstol. Det kan dock i vissa mycket specifika fall vara nödvändigt att regeringen får möjlighet att ingripa. Det bör dock inte göras någon åtskillnad mellan EES-medborgare och andra länders medborgare. Vi anser, i enlighet med Sveriges Advokatsamfund, att det måste finnas ett tydligt regelverk för hur kvalificerade säkerhetsärenden ska definieras och på vilket material detta ska få ske.

3.23 Möjlighet att bevilja tidsbegränsat uppehållstillstånd enligt lagen om särskild utlänningskontroll

Miljöpartiets uppfattning är att tidsbegränsade uppehållstillstånd inte bör användas alls, även om vi förstår att det i fråga om säkerhetsärenden ibland kan vara befogat. De bör dock även i dessa fall användas mycket restriktivt.

Stockholm den 30 oktober 2009

Bodil Ceballos (mp)